

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FLŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 26. szám.

Ára 4 fillér.

1914. június hó 28.

Thémák,

amelyekről mindenkinek jogában áll
irni.

Kávéházi tapasztalatok Makón.

Csendes, szivarozó vendég ragyok, aki nem azért járok kávéházba, hogy elnyerjem a pénzem, se nem azért, hogy én nyerjem el a más pénzét, hanem mert szórakozást találok abban is, ha ujságokba elmerülve ütöm agyon az unalmas napokat. Boldogult ujságíró-koromból maradt meg ez a jó szokásom, amikor redakció előtt és redakció után, hajnal előtt és hajnal után, mindig csak a „Nyehó“-ban (budapesti New York kávéház) tanyáztunk egy pár hozzám hasonló ifju ujságíróval s szőttük a szebbnél-szebb terveket. No de nem céloim a kedves olvasókat nemvárom leírásával undatni, hanem rátérek a tulajdonképeni tárgyra. Tehát kávéházi tapasztalataimra. Vegyük sorra.

1. Nem szokása másutt a cigány-primásnak ülve játszani. Puresi mester ugylátszik már belefáradt a sok muzsikálásba s gondolja magába, ülve is begombolhatja a „lővét“.

2. Nem divat másutt, különösen Pesten nem, a kávéházban „spriccerek“ kiszolgálása. Ez különben üdvös dolog, mert

így a vékonypénzü vendégek fejében is lehet vastag „alcohol-oszlopot“ találni.

3. Különösnek találtam, hogy a kasszatiünderének trónja előtt mindig ácsorog valaki. Illetékes helyen ezt úgy magyarázták meg nekem, hogy ezekből az ácsorgókból kerül ki a tündér hajnali „kiséréte“.

4. Feltűnt, hogy a csálinger (főpincér) fizetéskor nem vonja le úgy az ő, mint a „zutrager“ járandóságát. A főpincért meginterjouvoltam erre vonatkozólag, aki a következőket mondotta:

— Makón a vendégek meglehetősen nagy százaléka „aufschreibenra“ pikolózik. Örülünk, ha a tőkét megkapjuk, nemhogy még a szokásos borraivalókat is beszámítsuk. (Szóval itt is, mint mindenütt, a „socher-ság“ a divat uralkodó színe.)

Egyenlőre ezek volnának, idővel valószínűleg több is lesz.

Makói kislányok.

Kedves jelenségek. Bájosan mosolyognak, elegánsan öltözködnek, kitaratóan kurizáltatnak maguknak. Nagyon megvagyok hatra tőlük, csak az öltözködésük ellen volna egy csekély kifogásom. Valószínűleg méltóztattak már rajtuk látni azokat a cifra kinézésű bluzokat, amelyek valamivel a derékon alul simulnak a testhez. Nem is annyira a testhez, mint a

testnek egy kidomborodó részéhez. De nemcsak alul látható ez a simulás, hanem a test felső részén levő domborodásoknál is. A két domborodás között szabad belátás nyílik a bluzon keresztül. Ők persze ezt nem látják, én azonban látom, te is látod kedves ismeretlen barátom s eme látványosságok okai annak az ugynevezett fixirozásnak, amelyben a leányoknak mostanában részük van . . . !

—ám —re.

Vidám esetek a bíróság előtt.

A KONFLIS LÁMPÁJA. Járásbírósági történet. Becsületsértési pör. Éjszaka egy kaptos társaság összeveszett a bérkocsissal. Csunya marakodás volt. A komfortáblis feljelentést tett az urak ellen. A bíró kihallgatja a vádlottakat. Részben tagadnak, részben nem emlékeznek semmire, részben alibit igyekeznek igazolni.

Következik a tanu. Makó életének ismert figurája. Megrögzött alkoholista. A kocsis hivatkozott rá. A nacionálénál már megkacagtatta a hallgatóságot.

— Mi a foglalkozása? — kérde a bíró.

— Bérletem van kérem szépen.

A pör összes szereplői meglepetve néznek rá. A bíró is csodálkozik:

— Bérlete? Magának?

— Igen, a Korona épület sarkához.

Aztán el kellene mondani, mit tud a történetekről:

— Nem láttam én kérem szépen semmit.

— Ejnye, a panaszos azt állítja, hogy ott tartózkodott.

— Ez igaz, de kissé távol álltam. Nem mertem közelebb menni.

— Nem mert? Félt, hogy megverik?

— Nem én, embertől nem félek. Hanem a konflis lámpája égett.

— És aztán.

— És aztán tele voltam szesszel, félttem, hogy meggyulladok a lángjától.

—

A HÁROMSZÖG. Valamelyik fűszerüzlet hetese lopott. Bort, pálinkát, szalámit stb. Hihetetlenül ostoba fickó. Harapófogóval kell a vallomást kiszedni belőle. Pedig mindent beismer.

— Mondja meg — vesződik vele a bíró — mit csinált a lopott portékával?

— Hát elvittem.

— Hová vitte?

— Hát a bátyám házába vittem.

— A bátyjának adta?

— Hogy adtam volna, mikor meghalt.

— Eladta?

— Nem én. Megettük, megittuk.

— No. Hát kik ették-itták meg?

— Mink hárman.

— Kicsodák, mondja már.

— Hát én, meg a szeretőm, meg a szeretőmnnek a kedvese, egy huszár.

—

A SÜLYESZTŐ. Lopás vádjával állt a cigány a bíróság előtt. Akárhogy vallatták, tagadott, mint a parancsolat.

— Nem loptam én kezsit csókolom, semmit sem. Becsületes vagyok én, annak is születtem kezsit csókolom.

— Hát ki lopta volna el, mint te a libát, te cigány! Hiszen látták a hónod alatt.

— Nem volt az én hónom alatt liba sohasem, csókolom a kezsit. Itt sülyedjek el, ha csak egy krajcsárt is loptam életemben.

— Te cigány, itt nincs sülyesztő, itt nem sülyedhetsz el, hanem a színházban ott igen.

— Hát akkor ott sülyedjek el, tekintetes bíró uram, de én még se loptam a libát, kezsit csókolom.

Otthon.

— Hogy maradhatsz olyan soká a kocsmában, te 'gazember. Nem gondolsz soha rám?

— De mindig rád gondolok. Éppen azért maradok el.

Humor a földöntul.

A sérült sarköve.

A földi fáradozások utáni elpihenésben kétségtelenül van valami megnyugtató. De van valami elszomorító is. Ritkább esetek közé tartozik az, hogy a temetők bus hangulatában mosoly tolatkodják a különben kegyeletes érzésű emberek ajkára. De hát számtalan példa volt erre is. Ismertek azok a bizonyos sírfeliratok, amelyek híven iparkodtak visszatükrözni az immár földben nyugvó megboldogult gondolkozás módját.

Egy kisvárosi temetőben olvasható egy önként sarkaszólt férjnek nejéhez intézett sírfelirata:

Nézzél te engem, mert itt fekszem én
Feküdnél te itt s néznék én.

Egy nótás gentri ezt üzenté hűtlen szerelmesének:

Szétmállott már a koponyám
Nem tudok rád gondolni

De azért jussak eszedbe
Üdvözöl a Róth Dolfi.

Egy asztalos ezt vésette a sarkövére:
Három méter hatvan centi
A koporsóm hosszában
Eltérnél ó Te is benne
Édes kedves Rozálam.

Egy vándorszínésznek, ki életében a komikus szerepkört töltötte be, e sírfelirata áll korhadt sarkeresztjén:

Kulisszák közt éltem egykor
Aladtam minden délelőtt
Sírattak engem főpincérek
És sírattak szende nők.

Ez a sírfeliratok, így rimbe szedve felkeltették a temetőben járók figyelmét s kénytelen-kelletlen mosolyt csaltak a talán bánatos olvasók arcára. Most egy lakonikus egyszerűségű sírfelirat. Sablonos rövidséggel és egy jól sikerült fényképpel ez áll a sarkövön:

Itt nyugszik

MEZEI FERENC
SÉRÜLT.

Élt 32 évet, meghalt 1914.
március 28-án, boldog házasságának nyolcadik évében. Eltemette Szalma Julka bánatos neje.

E sírfelirat nem tulságosan világos. Mezei Ferenc neve alatt úgy fest a SÉRÜLT, mintha boldog házasságának nyolc éve alatt az lett volna a megboldogult foglalkozása. Első pillanatra az is feltehető, hogy Mezei Ferenc nevének egy része e kijelentés SÉRÜLT. Voltak, akik úgy értelmezték a dolgot, hogy Mezei Ferenc fiatal kora dacára agg honvéd volt s egy ágyugolyó vitte el egyik kezét, vagy lábát, s ezért juttatta sarkövében is kifejezésre bánatos neje SÉRÜLT mivoltát. Nem maradhatott természetszerűleg

kombináción kívül az sem, hogy Mezei Ferenc — mint a felirat állítani látszik — nem holtan, csak SÉRÜLT-en nyugszik sirjában.

Végre ma sikerült kegyeletmentes munkatársunknak kikutatni a fennebb körülírt sírfelirati kitétel jelentőségét. Eszerint Mezei Ferenc SÉRÜLT jezője onnan származik, hogy sérülése halálának bekövetkezését idézte elő. Mezei Ferencet lisztes zsákok nyomták agyon. Mint liszteszsákoktól agyonnyomva nem örülhetett tovább az életnek, s nevének Szalma Julkának bánatára SÉRÜLT-en sirba szállt.

Egy perc a telefonon.

— Halló! Kérem: 16—20 . . .
(A többit a telefonkagyló mondja, amint itt következik.)
— . . . a nachtkaszlin, nem érti: a nachtkaszlin . . .
— . . . Délután ötökör. Jó. És ha esni fog?
— . . . itt volt a Malvin. Képzeld az urának vakbél . . .
— . . . elküldtem . . .
— . . . Herr Goldstein . . .
— . . . vidékkel beszél: . . .
— . . . tango 42 bő, 5 magas, igenis . . .
— . . . gyertek ki a gyárudvarba . . .
Itt vannak Lajosék is . . . Jól . . . Hallottad, hogy Irén már megint . . .
— . . . hát mit csinálna, dolgozik. Az egy peches ember . . .
— . . . meghívtam, de a gyereke náthás . . .
— . . . ne felejtsd el az esernyőt . . . a Turul előtt találkozunk . . .
— . . . hatszáz forint? Istennyilát . . .
— . . . mondtam már, hogy sárgát, fehér betéttel . . .
— . . . nem mehetek . . . tudod . . . Igen, itthon . . .
— . . . Csókollak.
— . . . Cica! . . . Cica! . . .
— . . . Dettáról keresik . . . Tessék a telefonnál maradni.
— . . . este a kávéházban,

— . . . nincs állása neki . . .
— . . . Herr Braun? . . . Guntag!..
— . . . készen van, csak még a gombokat . . .
— . . . szemtelenség! Én a Koronakávéházat kértem.
— . . . Nagysád!
A központ: Halló! . . . Ön kérte 16—20-at?
— Igen! . . . Igen!
— Mással beszél . . .
— Nekem moudja?! . . .

Tréfa egy könyvvel.

A legújabb sajtótermék . . .

Rikító színű könyv hívja fel a könyvek iránt érdeklődők figyelmét a könyvkereskedők kirakataiban. A füzött könyv teteje rózsaszín, zöld, sárga és vörös díszítésével, érdekes feliratával feltűnést kelt, címe is felkelti a figyelmet és senki nem sajnálja megvásárolni csekély husz fillérért, — mert anyai az ára — a Különös Könyvet — mert az a címe.

A könyv tetején a feliratok így festenek :

Különös könyv.

Lovászky Károly tréfája.

Ez a könyv az új sajtótörvény alkalmából az ügyész urak pukkasztására készült, mert Magyarországon ez az első könyv, amelyben a legrosszszabb akarattal sem lehet semmi kifogásolni valót találni.

Együttal ez Magyarországon az első könyv, amelynek tartalmáról a kritikusok sem irhatnak semmi rosszszat.

Amint azután a könyvet felvágja a jámbor érdeklődő : kedves meglepetés éri . . . Nem talál az ötven oldalas könyvben egy árva betűt sem. Csupa fehér lap áll benne.

Sem az ügyészségnek, sem a kritikusoknak nincs benne kifogásolni való . . .

Utazás előtt.

A férj hosszabb utra készül és a feleség gyöngéden kérdi urától:

— Mondd meg édes, hü maradsz-e majd hozzám?

— Drágám, — felelt a férje — hát vagyok én egy próféta?

— Csak finoman.

Az egyik makói vendéglőben történt, melynek tulajdonosa híres arról, hogy alkalmazottaival a leghetlenebb módon érintkezik. Ebben az esetben egy olyan pincérről lesz szó, akit a tulajdonos mindenáron el akart küldeni, csak azt nem tudta, hogy mi módon.

Egy este, amint a pincér megkezdte szolgálatát, rászól a tulajdonos, hogy terítsen meg.

A pincér fog egy abroszt, néhány tányért és szépen, szabályosan megteríti. A gazda nézi, majd rászól, hogy hozzon még egy terítéket. Ez is megtörténik. A tulajdonos asztalhoz ül.

— Foglaljon helyet — szólt a pincérhez a második terítékre mutatva.

— A pincér zavartan ránéz a tulajdonosra.

— Köszönöm, főnök ur, — nyögte ki végre, — de én nem vagyok éhes...

— Nem éhes?

— Nem!

— Hát ha maga nem éhes, — ordít most már a tulajdonos, — akkor minek jön ide? Hány éhes pincér van, akitnek maga elfoglalja az állást. Menjen el, ha nem éhes.

Szólt és a pincér ment.

Nem remélt ösmeretség.

Egyik szépirodalmi lap szerkesztőségébe ismeretlen fiatal ur állított be.

A szerkesztőnek véletlenül volt annyi ideje, hogy a látogatót szivesebben fogadhatta és ülésel kínálta meg.

— Mivel szolgálhatok — kérdi?

Az ifju szerény mozdulattal zsebébe nyúlt és papirlapot huzott ki.

— Ezt a kis versemet szeretném beajánlani szerkesztő urnak.

A szerkesztő elolvassa a költeményt, látszik az arcán, hogy tetszenek neki a szép sorok és helyeslőleg bólint a fejével. Amikor elolvassa az összes strófákat, újból kezdte előlről. Nagyon ismerősnek tetszetek neki a sorok.

— Mondja, kedves uram, — szólt aztán a költőhöz — ön írta ezt egész egyedül?

— Igen — feleli büszkén az ifju költő. — Ennek a versnek minden sora tölem van.

A szerkesztő felállott székéről és mélyen meghajolt a vendég előtt.

— Nagyon boldog vagyok, — szólt a meghatottságtól reszkető hangon — hogy láthatom önt, kedves Reviczki Gyula ur. Eddig az a furcsa érzés élt bennem, hogy ön már huszonöt év előtt meghalt.

Mindenféle hivatali-, iskolai-, énekes- és imakönyvek bekötését díszes kivitelen, címaranyozással KOVÁCS ANTAL könyvkötészete. és márványozással a legjutányosabb árak mellett készíti

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Az irni olvasás kínokkérdése végre is befejeződött. A kedélyek lidércnyomás alól szabadultak fel. S miután a városböles kvalitásai elő lettek írva, szabad folyást lehetett hagyni a választási dühnek. Egy modern ujitást azonban életbeléptettek s ez volt a jelöltek programbeszéde. Ennek meghallgatására színhelyül az igen alkalmas szalmapiacot szemelte ki egy bizottság néhány heti odaadó szemlélődés után. A köztársaság elnöke, aki köszvényéből és ábrándjaiból egyszerre kigyógyult, öles plakátokon figyelmeztette a város lakosait a választás közeledő aktusára. Természetesen a város értelmisége már a kora reggeli órákban elfoglalta a járdákat, miután a néhány arrajárókelőt az árkok legmélyére utasította. Az aszfalton elterülő hatalmas demokratikus köpetek s a felhők módjára uszkáló füstfellegek elárulták, hogy a nép jogait gyakorolni sohasem rest, ha ezzel idejét is ellophatja. Facér iparos legények képviselték a hótvollét, akik a boltokból hiába hazavárt cselédekkel karöltve negédesen enyelegtek. A köztársaság koldusai is megjelentek és az önkéntes munkanélküliek kevésbé szánandó de imponáló csapata. A városböles-jelöltek pedig egyenként szalíngóztak, mint egy gyatra téli havazás. A kora reggeli órában már az egyik meg is kezdte szónoklatát, amelyben mesteri ügyességgel sikerült elkerülnie még a szerénység látszatát is. Rendkívül jól beszélhetett, mert még az öreg-asszonyok is akkorákat bólintottak, mint Aranyéknál az eperfa lombja. Mi is oda sompolyogtunk hát nagy kíváncsian. mert hisz nincs az életnek az a

utolsó jelenete, melyből valamit ne lehetne tanulni. E pillanatban épen Pukkár Jeromos aspiráns termete kapaszzkodott a rostrum felé. S amint végignézett nagy fölénnyel és megelégedéssel a tömeg felett, ekképen kezdett volna szólni:

Igen! Igen! És... nagyon igen!!
Én soha sem szoktam félni semmi hatalmasságtól, még a pokol kapuitól sem, de megbecsülöm az asszonyt. Mégis a politikában nekem nem kell semmi tanács vagy okosság. Elég okos vagyok magam, akkor is mikor az iskolát jártam a megboldogult Szalóky urnál, hát mindig az első voltam. (Egy hang: Mert a többiek mindig hiányoztak! Egy szelid női hang: Ne ugass!) Akkor is mondotta a tanító ur, hát ebből a fiuból valami nagy ember lesz, teszem, városi képviselő, vagy még valami nagyobb is. Hát, hogy így megjósolta előre. (Közbeszólás: Ohó, várjon még.) Én nem ígérek csodákat, pedig sok urral is pertu vagyok. De ha Kigyelmetek rám szavaznak, akkor a következőket viszem ki a városnál.

(Folyt. köv.)

FELEKEZETI KÉRDÉS.

X-éknél vacsorára ott van a nagybácsijuk. A nagybácsi panaszkodik, hogy az utóbbi hetekben erősen fáj a keresztcsontja. A beszélgetést nagy érdeklődéssel hallgatja a család öt éves kis leánya, aki a hallottak felett láthatólag mélyen elgondolkodik. Vacsora után a nagybácsi hazamegy, a család lefekszik. Éjfélkor a kis leány egyszerre fölkel az anyját.

— Mama, mama! . . .

— Mi az? Miért nem alszol?

— Mama, kérlek . . .

— Na, mit akarsz?

— Mond, mama — vágja ki a kis leány — a zsidóknak is van keresztcsontjuk? . . .

KOSÁR-NAPTÁRAK 1915. ÉVRE GYÁRI ÁRBAN

Tisztelettel értesitem Makó város és vidéke t. kereskedőit, hogy az újévkor ajándékuul szolgáló **fali (kosaras) naptárakból** nagy **cégnyomással** ellátva igen jutányos árral szálraktárt rendeztem a be és azokat színes litom. — A többféle igen csinos kivitelű minták már megtekinthetők főtéri papirkereskedésben. A naptárak teljesen felszerelve december hónap második felében kerülnek szállításra. **KOVÁCS ANTAL** papirkereskedő Szíves megrendelést kérve, vagyok teljes tisztelettel: **MAKÓ :: FÖTÉR.**

A fotografusnál.

Tanyáruul berándult atyafiakkal történt meg az alábbi mulatságos jelenet.

A férj, az asszony és a sógor elhatározták, hogy ők bizony megörökítik magukat.

— De sokba kerül az apjuk, — akadóskodik az asszony.

— Lössz, ami lössz, ö. m. a. f.

És egy merész lépéssel már bent is van, utánna az asszony, meg a sógor. Szent áhitattal lépkednek. Végre célhoz jutnak. A mester annak rendje és módja szerint „megörökíti” őket.

— Hát aztán holnapra jöjjenek be, akkorára kész lesz, de előre kell a gubákat leszurni.

— Oszt mennyit tesz ki? — kérdezi a gazda.

— Az első kép 2 korona, a többi darabonként 60 fillér, — mondja a fotografus.

Összemosolyog, összesug a három tanyai.

De most már az asszony szólal meg, miközben a zsebkendőjéből előszedegeti a pénzt.

— Hát ugy gondoltuk ki, hogy az első képet magának adjuk a szívességiért, a többi három darabért meg, fogja, itt van 90 krajcár . . . — Isten áldja még!

HALPAPRIKÁS!

Az ujonnan átalakított **Városligeti mulatóban** kellemes szórakozást nyújt **vasárnap**

ÉRDEKY JÓZSEF

vendéglős, miután fényes tűzijáték, léggömb feleresztés és egyéb mulatságos dolgok szemlélésében részesíti az üdülni vágyó közönséget. Jó tamburazenéről és tisztán kezelt italról gondoskodva

Vasárnap délután és este!

POOR ENDRE

gyógyszerésznél kapható Makón

VILMA-CRÉM

gyorsan és biztosan ható ártalmatlan szer szeplő, májfolt, arc- és kézvörösség s mindenféle bőrtisztátalanság ellen.

VILMA-HAJPOR, VILMA-SZAPPAN és HAJFJTÓSZER.

ÁRAK: Vilma-crém 1 korona. Vilma-hajpor 1 korona. Vilma-szappan 70 Bl. Hajfjtó 1 kor.

Ezen piperezerek több kiállításokon érmeikkel lettek kitüntetve!

Megjöttek

a gyönyörű szép

csipke papirok

s nagy választékban kaphatók a legolcsóbb árakon

Kovács Antal

papirkerekedésében.

Egy uri asszony tanít

cimbalmozni

kottából, feltűnő gyors módszerrel.

Cím a kiadóhivatalban.

Egy jókarban levő

Zongora

jutányos áron eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

ÉRTESÍTÉS!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy az eddig is fennálló, **Vásárhelyi-utca 15. szám** alatt, a Zeitler-gőzmalommal majdnem szemben levő gépjavitó műhellyemmel **HAJDU PÁLLAL** társaságba léptem.

Műhelyünkkel kapcsolatban

gazdasági gépraktárt is nyitottunk.

Raktáron tartjuk a legújabb rendszerű **Walter A. Wood**

kévekötő aratógépeket, fűkaszalókat,

elsőrendű kévekötő zsineget, gépolajat,

a legjobban bevált amerikai motorokat

ipari s gazdasági célokra, gazdasági darálókat.

Az aratógépek már megérkeztek, felszerelve is vannak. Érdeklődőket szívesen látunk, vételkötelezettség nélkül, bármit bemutatunk.

Előnyös még, hogy az általunk forgalomba hozott gépeket állandóan jókarban is tudjuk tartani és alkatrészekkel pótolni.

Műhelyünket kibővítve, több modern szerszámokkal szereltük fel.

42 0

Elvállalunk bármilyen nagyobb

lakatosmunkákat,

törött géprészek hegesztését (forrasztását), esztergályozását.

Általunk készített munkákért szavatolunk.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve maradunk:

DIÓS és HAJDU.

A mai napig legjobb a

Le Marchand cigaretta hüvely

Nem zsiros s ezért Ezen hüvely meghagyja teljesen szagtalan! a dohány eredeti illatát.

Kapható: Kovács Antal papirkereskedésében.

Szerkesztésért felelős a kiadótulajdonos: Kovács Antal. — A Dongó telefonszáma 45. — Kovács-nyomda, Makón.

5000

példányban

jelenik meg

a

Dongó

heti élclap.

Egyszeri

hirdetés csak

50

fillér!